

ІВАН БАГРЯНИЙ

ГАНЕБНЕ ПРОГОЛОШЕННЯ

Н О В И Й . У Л Ь М

— 1 9 6 0 —

ІВАН БАГРЯНИЙ

ГАНЕБНЕ ПРОГОЛОШЕННЯ

Н О В И Й У Л Ь М

— 1 9 6 0 —

Verlagsort: Neu-Ulm/Donau
Druck: «Ukrainski Wisti»

Натуральна річ, серед усіх подій у світі, нас найбільше хвилюють і приковують нашу увагу ті, які близько торкаються нашого імені й нашої боротьби — боротьби нашого народу за свободу в цих тяжких скомплікованих умовах.

До таких подій належить і резолюція Конгресу США в минулому році й проклямація цього річ президента США про обов'язкове відзначення Тижня Поневолених Народів аж до остаточного досягнення свободи й незалежності народами поневоленими російським імперіялізмом, в тому і народом українським; до таких подій на-

лежить і кожне організоване намагання такий закон Конгресу США й політику американського уряду, на тому законі ґрунтувати, торпедувати. Бо всі організовані намагання таку політику американського уряду торпедувати є інспіровані, що всім відомо; вони живляться чиймись великими грішми, твердою настановою певних політичних чинників, які в цю боротьбу вкладають великі капітали, бож — тра варта свічок. «Свічки», які паляться, цілком відповідають завданню — скасувати, побороти, осудити, перемінити закон американського Конгресу в такій великій і вирішальній справі, як боротьба за волю уярмлених народів; а вона вирішальна і для демократичного світу, якщо він хоче успішно боротися проти большевизму, і для Російської імперії, бо тут саме лежить її доля, в цій проблемі звільнення уярмлених, а значить в ліквідації всіх російських колоній. Де тут і чиї починаються заінтересування й де чиї кінчаються — часом тяжко визначити, все це так тісно переплетене збігом однакових інтересів — білих, червоних, хазяйських, лакейських, що іноді, як то кажуть, «сам дідько ногу зломить». Але в усім тім плетиві одно лишається абсолютно ясним, — в основі всього лежить мета

збереження Російської імперії в тій формі, яка є нині. Спостереження показують, що тут нема малахіянтів, — ніхто з оборонців російської величі зовсім не хоче ніяких ризикованих експериментів з застосуванням демократії й прав людських до народів «СССР-Росії», експериментів таких гарних в теорії, а таких страшних їм на практиці; ніхто не хоче «журавля в небі» у вигляді демократичної Росії, а всі хочуть збереження того реального большевицького російського колоса, що його зібрали після розгрому національних революцій большевики й що його найреакційніші білогвардійці з захлинанням називають «СССР-Росія». Тому в усіх атаках на визвольну політику західньої демократії, навіть хоч би натяком закреслену в американській політиці, за якою народи підмосковські мали б дістати волю, — в усіх, повторюємо, атаках діє так чи так пружина заінтересувань большевицьких, хоч, може, й підмазувана часом зовсім не советськими грішми.

З нашого погляду, з потягу тих, кого визвольна політика Заходу, навіть і в найменших її проявах, торкається, кожен виступ проти неї, чи навіть виступ угодовський на догоду реакції, — є просто ганебний як ніж у спину виз-

вольній справі нашого народу, і заслугове на рішучу відсіч.

До таких ганебних явищ треба віднести й ось це **проголошення**, масово поширюване серед еміграції (бож хтось не шкодує грошей!) і видрукуване в офіційній російській білої еміграції «Новое Русское Слово» в одному з останніх чисел. Це **проголошення** т. зв. **«Блоку націоналов — народів Росії»**. Що форма «Блюку» — це тільки камуфляж, за яким стоять російські й проросійські аранжери, не підлягає жадному сумнівові. І що вони дуже впливові й грошовиті, і дуже близько (тісно) зв'язані з вищими політичними колами — теж не підлягає жадному сумнівові. Цей «блюк» — це є знаряддя чиєїсь «вищої» політики, як і таке «Новое Русское Слово» не є трибуною якоїсь такої випадкової приватної особи, як не були також, для прикладу, витвором якоїсь приватної особи й такі дивогляди, як покійний «СОНР», «КЦАБ», — все це були засоби вищої політики певних політичних кіл в певнім питанні — в питанні Росії, російської держави сучасної, засобами спертими на могутній фінансовій основі.

Зухвальство **проголошення** в «НРС» супроти закону Конгресу й політики президента США щодо поневолених

націй було б по своїй сміливості просто дивовижне, якщо б не брати під увагу ті сили, які за ним стоять.

В умовах колосального напруження між двома світами — демократичним і комуністичним, провадженими з одного боку Америкою, а з другого Росією, Москвою, ось маєте, в самісінькім серці Америки, з нагоди встановлення американським урядом Тижня Поневоленних Націй на підставі закону, прийнятого Конгресом у минулому році, якийсь «бльок» офіційно, прямо й рішуче виступає проти Америки, проти такої політики, проти закону американського Конгресу й проти рішення президента США цей закон переводити в життя!.. Просто ніби виступ російської, проти-американської п'ятої колони. Щоб мати іменно таке враження, досить навести хоч би тільки деякі уступи з цього документу. Атакуючи закон про поневолені нації, «бльок» висміює й осуджує резолюцію Конгресу, вимагає скасування, проголошує боротьбу і т. п. Ось, будь ласка (лапки й дужки окрізь належать авторам проголошення):

«Нації, що століттями живуть в одній державі з росіянами (великоросами), разом творили цю державу, завжди були його рівноправними громадянами й ані до відокремлення від спільної дер-

жави, Росії-СССР, ані до провідництва США, як це твердить закон, не прагнули й не прагнуть.»

Далі:

»Ніколи не було вільного волевиявлення населення України, Білоруси й частин Росії, названих у законі «Казакією» й «Ідель-Уралом» про відокремлення від Росії і про стремління їх до провідництва США.»

Далі:

»Резолюція про «Поневолені нації» є результатом обдурення добронамірених законодавців США (сенаторів і конгресменів) злонаміреною, брехливою пропагандою сепаратистів окремих народів СССР-Росії, які ніколи ніким не були обрані чи уповноважені і зовсім не відзеркалюють бажань і настроїв народів, в імени яких вони виступають.

А тому ми закликаємо в тиждень «Поневолених націй»... помилитися також, щоб керівники політики Вільного Світу зрозуміли:

1. Що резолюція ця (Конгресу США) корисна тільки комуністам...

2. Що вся Росія-СССР нерозчленима, як нерозчленимі й США, і що народи СССР-Росії цінять єдність своєї спільної держави не меншою мірою, ніж різні раси й етнічні групи, що творять

населення США цінять єдність своєї держави, і не допустять його розчленування.»

Отак осудивши резолюцію й погрозивши, проголошення закликає:

«Крім молитов, необхідно всіма дозволеними засобами боротися за зміну цієї резолюції, роз'яснюючи її шкоду для США й користь для комунізму».

Тобто, йдеться про боротьбу супроти «провідництва США», проти свободи уярмленим, словом — проти всієї суті резолюції Конгресу, як проти «страшного» для когось закону, що заміряє, мовляв, на цілість Російської імперії, топак, згідно проголошення, — «СССР-Росії».

Уже в самім цім ставленні двох форм назви Російської імперії — «СССР-РОСІЇ» — вилазить аранжер.

Ось такий рішучий наступ. На перший погляд здається, що це «наступає» просто скажена, й тому здуріла від сказу, московська єдинонеділимська моська. Мала російська емігрантська моська супроти американського слона! Така собі зухвала російська емігрантська героїня задерла хвіст на американській центральній вулиці й «роздраконює» слона американської політики, американський Конгрес і самого президента США. «Ай моська, знать она сіль-

на, що лає на слона!» — мовляв Крилов.

Але це тільки на перший погляд. Це «лає» не просто моська. Хтось за нею стоїть і тому вона така «сильна». Якби це була просто така собі російська моська, то її за отакі її «шалості» в Америці, попри всю американську демократію, американські чинники взяли б за хвоста й викинули десь у «габіч» за «лаяння» явно для користи Хрущова. А в кожному разі вона сама б не посміла й пікнути супроти закону американського Конгресу й супроти президента в цій державі, ситуації боротьби США й Росії, демократії й московського комунізму, облаюючи Америку й боронячи «СССР-Росію», сірич російську комуністичну імперію.

За цією моською хтось стоїть.

Хто ж за нею стоїть? Хто стоїть за оцим «Блоком Націоналов — Народов Росії»?

Поперше — не підлягає жадному сумнівові, що оцей «Блок народів Росії-СССР» — це є нове видання старого СОНРу й КЦАБу. Ідейна спорідненість просто разюча.

І не підлягає жадному сумнівові, що за цим «бльоком» стоїть хтось з дуже товстою кишенею. Цим «кимсь» і сильна ця моська, аж до того, що вона ос-

порює «водітельство США» для народів, що прагнуть свободи.

Отже, за цим «бльоком» і за цим держим проголошенням стоять ті самі сили, тієї самої природи й того самого кореня, які свого часу організовували СОНР і КЦАБ на тій самій концепції невідокремлення від Росії. Теза про те, що «ніколи не було вільного волевиявлення населення України» і теза непередрішування долі ССРСР-Росії наперед, — це ось те засадниче, під що підкладено величезні капітали силами заінтересованими в збереженні Росії-СССР і в збереженні нашої неволі. З цього політичного й фінансового ґрунту виростили СОНР і КЦАБ, і оті збіговища малоросів, де справлялося лакейський промосковський шабаш і всім незгідним погрожувалося іменем Мек Карті, тобто політичною тільйотиною.

І тому ця московська єдиноне ділимська «моська» така сильна й зухвала. Вона діє якраз у тому заданому пляні, в яким іде тяжка боротьба вже багато років.

І звідси, власне, та рішучість і динамізм, з якими поведено наступ на резолюцію Конгресу США й на політику уряду США, домагаючись перегляду тієї резолюції, тобто **закону**, який обіцяє діяти аж до **остаточного** осяг-

ення свободи й незалежності всім невільникам московської імперії.

Не знаємо, чи той закон дійсно так довго і рішуче діятиме, чи допоможе він таку мету досягнути, але наочно бачимо, що є сили, настирливі, зухвалі й рішені цьому всіма середниками перешкодити. Бачимо, що закипіла і нуртує десь у глибинах боротьба супроти того закону Конгресу (попри всю його «малозначимість», як дехто думає), й що ту боротьбу ведуть і щедро оливою долярів поливають сили, які мають і досить фінансів, і досить відваги та впливу, досить найманців, ляндожнехтів ворожих аспірацій (в тім і хрущовських ляндожнехтів, цього не треба переочувати). Бо сама справа не є маловажна. Вона не є маловажна, як для західньої демократії, бо, може, саме на цім пункті буде важитися її доля (на пункті свободи всім народам підкореним російським імперіялізмом і комунізмом), так не маловажна й для Хрущова й Ко, також для його різномастної п'ятої колони, бо тут лежить вирішення долі російської большевицької імперії, а відтак і долі всього світового комунізму, оскільки Російська імперія є його фортецею й збройним, мілітарним і ідеологічним арсеналом.

Що маємо цій кампанії протиставити

ми, ті, кого резолюція Конгресу, цей закон (закон, так твердять і його вороги), торкається дуже й дуже близько?

Російська єдиноне ділимщина й усі її ляндскнехти заповіли рішучу боротьбу проти лінії визволення поневолених. висловленої і в резолюції Конгресу США, «всіма дозволеними засобами» (якщо витлумляння над Конгресом США й його законами є засобами дозволеними, також якщо дозволеним у США є явна синхронізованість з лінією Хрущова в цім питанні, — згадаймо його висловлювання про цю резолюцію та його витлумляння з «водітельства США», перед самим Ніксоном у Москві!). Отже — російська єдиноне ділимщина заповіла боротися всіма «дозволеними засобами» проти... проти нас, ясна річ, проти нашої свободи.

Так ось цю боротьбу, цю реакцію, це московське єдиноне ділимське мракобісся ми мусимо скрізь і всюди теж поборювати нещадно, — всіма дозволеними засобами.

Ми скажемо так само:

Одних молитов мало. Московське мракобісся й намагання зберігати наше ярмо московське мусить бути поборюване всіма дозволеними засобами, нещадно. Всюди і скрізь. Нині і повсякчас.

Закон же Конгресу хай живе, і хай діє так, як у ньому написано: аж до повного осягнення всіма поневоленими російським імперіялізмом свободи й незалежності.

Помагаймо самі собі!

